

Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania przez uczniów klas technikum z programem nauczania fizyka w zakresie podstawowym poszczególnych śródrocznych i końcoworocznych ocen

oraz

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA NA ZAJĘCIACH

FIZYKI ZAKRES PODSTAWOWY

W WIELOZAWODOWYM ZESPOLE SZKÓŁ

IM. RTM. WITOLDA PILECKIEGO

W ZATORZE

Opracowanie : Marcin Hatała

I ZASADY OGÓLNE

1. Przedmiotowy System Oceniania z fizyki jest zgodny z Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania (WSO) w WZS w Zatorze zamieszczonym w Statucie Szkoły.

2. Niniejszy dokument stanowi załącznik do WSO w WZS w Zatorze.

3. Nauczanie FIZYKI w szkole ponadpodstawowej w WZS w Zatorze odbywa się na podstawie programu nauczania:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia.

Załącznik nr 1. Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla czteroletniego liceum ogólnokształcącego i pięcioletniego technikum.

Dz.U. z 2017 r., poz. 59, 949 i 2203

4. Nauczyciel jest zobligowany do dostosowania formy i wymagań stawianych uczniom z zaburzeniami, dysfunkcjami na podstawie opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej lub mających orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego do opinii zawartych w tych orzeczeniach oraz objętych z różnych przyczyn pomocą psychologiczno-pedagogiczną w ramach procedur szkolnych.

5. Na początku roku szkolnego uczniowie zostaną poinformowani przez nauczyciela przedmiotu o zakresie wymagań na określoną ocenę oraz o sposobie i zasadach oceniania, podręczniku i zestawie ćwiczeń, które nie mogą być uzupełnione i rozwiązane przez wcześniejszego właściciela.

6. W pierwszym miesiącu nowego roku szkolnego nauczyciel przeprowadza w klasach pierwszych diagnozę wstępną w formie testu indywidualnego. Diagnoza nie podlega ocenie i jest omawiana na bieżąco.

7. Zakres dłuższych sprawdzianów pisemnych (prac klasowych) oraz ich dokładne terminy będą podawane przez nauczyciela z dwutygodniowym wyprzedzeniem i odnotowane w kalendarzu na e-dzienniku. Nauczyciel przeprowadza testy w formie papierowej.

8. Krótkie sprawdziany pisemne (kartkówki) i ustne odpowiedzi uczniów, obejmujące bieżący materiał lekcyjny (trzy ostatnie omówione przez nauczyciela lekcje), mogą być przeprowadzane na bieżąco, bez wcześniejszej zapowiedzi. Nauczyciel przeprowadza kartkówki w formie papierowej.

9. Nauczyciel na bieżąco określa zakres oraz terminy wykonania prac domowych lub innych form aktywności.

10. Nauczyciel jest zobowiązany ocenić i udostępnić uczniom sprawdziany i pisemne prace kontrolne w ciągu dwóch tygodni od momentu ich przeprowadzenia.

1. Wymagania przekrojowe. Uczeń:

2. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.
3. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.
  4. Planowanie i przeprowadzanie obserwacji lub doświadczeń oraz wnioskowanie na podstawie ich wyników.
  5. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.
    1. przedstawia jednostki wielkości fizycznych, opisuje ich związki z jednostkami podstawowymi; przelicza wielokrotności i podwielokrotności;
    2. posługuje się materiałami pomocniczymi, w tym tablicami fizycznymi i chemicznymi oraz kartą wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych;
    3. prowadzi obliczenia szacunkowe i poddaje analizie otrzymany wynik;
    4. przeprowadza obliczenia liczbowe posługując się kalkulatorem;
    5. rozróżnia wielkości wektorowe i skalarne;
    6. tworzy teksty, tabele, diagramy lub wykresy, rysunki schematyczne lub blokowe dla zilustrowania zjawisk bądź problemu; właściwie skaluje, oznacza i dobiera zakresy osi;
    7. wyodrębnia z tekstów, tabel, diagramów lub wykresów, rysunków schematycznych lub blokowych informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; przedstawia te informacje w różnych postaciach;
    8. rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu; rozpoznaje proporcjonalność prostą na podstawie wykresu;
    9. dopasowuje prostą do danych przedstawionych w postaci wykresu; interpretuje nachylenie tej prostej i punkty przecięcia z osiami;
    10. przeprowadza wybrane obserwacje, pomiary i doświadczenia korzystając z ich opisów; wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania oraz wskazuje rolę użytych przyrządów i uwzględnia ich rozdzielczość;
    11. przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń;
    12. wyznacza średnią z kilku pomiarów jako końcowy wynik pomiaru powtarzanego;
    13. posługuje się pojęciem niepewności pomiaru wielkości prostych; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności;
    14. przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zgodnie z zasadami zaokrąglania oraz zachowaniem liczby cyfr znaczących wynikającej z dokładności pomiaru lub z danych;
    15. wyodrębnia zjawisko z kontekstu, nazywa je oraz wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla jego przebiegu;
    16. przedstawia własnymi słowami główne tezy tekstu popularnonaukowego z dziedziny fizyki lub astronomii;
    17. przedstawia wybrane informacje z historii odkryć kluczowych dla rozwoju fizyki.

6. Mechanika. Uczeń:

1. rozróżnia pojęcia: położenie, tor i droga;
2. posługuje się do opisu ruchów wielkościami wektorowymi: przemieszczenie, prędkość i przyspieszenie wraz z ich jednostkami;

3. opisuje ruchy prostoliniowe jednostajne i jednostajnie zmienne, posługując się zależnościami położenia, wartości prędkości oraz drogi od czasu;
4. opisuje ruch jednostajny po okręgu posługując się pojęciami okresu, częstotliwości i prędkości liniowej wraz z ich jednostkami;
5. wyznacza graficznie siłę wypadkową dla sił działających w dowolnych kierunkach na płaszczyźnie;
6. stosuje zasady dynamiki do opisu zachowania się ciał;
7. rozróżnia opory ruchu (opory ośrodka i tarcie); omawia rolę tarcia na wybranych przykładach;
8. wskazuje siłę dośrodkową jako przyczynę ruchu jednostajnego po okręgu;
9. rozróżnia układy inercjalne i nieinercjalne; posługuje się pojęciem siły bezwładności;
10. posługuje się pojęciami pracy mechanicznej, mocy, energii kinetycznej, energii potencjalnej wraz z ich jednostkami; stosuje zasadę zachowania energii mechanicznej do obliczeń;
11. doświadczalnie:
  - a) demonstruje działanie siły bezwładności, m.in. na przykładzie pojazdów gwałtownie hamujących,
  - b) bada związek między siłą dośrodkową a masą, prędkością liniową i promieniem w ruchu jednostajnym po okręgu.

7. Grawitacja i elementy astronomii. Uczeń:

1. posługuje się prawem powszechnego ciężenia do opisu oddziaływania grawitacyjnego; wskazuje siłę grawitacji jako przyczynę spadania ciał;
2. wskazuje siłę grawitacji jako siłę dośrodkową w ruchu po orbicie kołowej; oblicza wartość prędkości na orbicie kołowej o dowolnym promieniu; omawia ruch satelitów wokół Ziemi;
3. opisuje stan nieważkości i stan przeciążenia oraz podaje warunki i przykłady jego występowania;
4. opisuje budowę Układu Słonecznego i jego miejsce w Galaktyce; posługuje się pojęciami jednostki astronomicznej i roku świetlnego;
5. opisuje Wielki Wybuch jako początek znanego nam Wszechświata; zna przybliżony wiek Wszechświata, opisuje rozszerzanie się Wszechświata (ucieczkę galaktyk).

8. Drgania. Uczeń:

1. opisuje proporcjonalność siły sprężystości do wydłużenia; posługuje się pojęciem współczynnika sprężystości i jego jednostką;
2. analizuje ruch drgający pod wpływem siły sprężystości posługując się pojęciami wychylenia, amplitudy oraz okresu drgań; podaje przykłady takiego ruchu;
3. analizuje przemiany energii w ruchu drgającym;
4. opisuje drgania wymuszone i drgania słabo tłumione; ilustruje zjawisko rezonansu mechanicznego na wybranych przykładach;
5. doświadczalnie:
  - a) demonstruje niezależność okresu drgań ciężarka na sprężynie od amplitudy;
  - b) bada zależność okresu drgań ciężarka na sprężynie od jego masy;
  - c) demonstruje zjawisko rezonansu mechanicznego.

9. Termodynamika. Uczeń:

1. opisuje zjawisko rozszerzalności cieplnej: liniowej ciał stałych oraz objętościowej gazów i cieczy;
2. odróżnia przekaz energii w postaci ciepła między układami o różnych temperaturach od przekazu energii w formie pracy;

3. posługuje się pojęciem energii wewnętrznej; analizuje pierwszą zasadę termodynamiki jako zasadę zachowania energii;
4. wykorzystuje pojęcie ciepła właściwego oraz ciepła przemiany fazowej w analizie bilansu cieplnego;
5. posługuje się pojęciem wartości energetycznej paliw i żywności;
6. wymienia szczególne własności wody i ich konsekwencje dla życia na Ziemi;
7. opisuje zjawisko dyfuzji jako skutek chaotycznego ruchu cząsteczek;
8. doświadczalnie:
  - a) wyznacza ciepło właściwe metalu, posługując się bilansem cieplnym,
  - b) demonstruje rozszerzalność cieplną wybranych ciał stałych.

10. Elektrostatyka. Uczeń:

1. posługuje się zasadą zachowania ładunku;
2. oblicza wartość siły wzajemnego oddziaływania ładunków, stosując prawo Coulomba;
3. posługuje się pojęciem pola elektrycznego; ilustruje graficznie pole elektryczne za pomocą linii pola; opisuje pole jednorodne;
4. opisuje jakościowo rozkład ładunków w przewodnikach i znikanie pola elektrycznego wewnątrz przewodnika (klatka Faradaya);
5. opisuje kondensator jako układ dwóch przeciwnie naładowanych przewodników, pomiędzy którymi istnieje napięcie elektryczne oraz jako urządzenie magazynujące energię;
6. doświadczalnie:
  - a) ilustruje pole elektryczne oraz układ linii pola wokół przewodnika,
  - b) demonstruje przekaz energii podczas rozładowania kondensatora (np. lampa błyskowa, przeskok iskry).

11. Prąd elektryczny. Uczeń:

1. posługuje się pojęciami natężenia prądu elektrycznego, napięcia elektrycznego oraz mocy wraz z ich jednostkami;
2. rozróżnia metale i półprzewodniki; omawia zależność oporu od temperatury dla metali i półprzewodników;
3. stosuje do obliczeń proporcjonalność natężenia prądu stałego do napięcia dla przewodników (prawo Ohma);
4. stosuje I prawo Kirchhoffa jako przykład zasady zachowania ładunku;
5. opisuje sieć domową jako przykład obwodu rozgałęzionego; wyjaśnia funkcję bezpieczników różnicowych i przewodu uziemiającego;
6. wykorzystuje dane znamionowe urządzeń elektrycznych do obliczeń;
7. opisuje zasadę dodawania napięć w układzie ogniów połączonych szeregowo i jej związek z zasadą zachowania energii;
8. opisuje funkcję diody półprzewodnikowej jako elementu przewodzącego w jednym kierunku oraz jako źródła światła;
9. opisuje tranzystor jako trójelektrodowy, półprzewodnikowy element wzmacniający sygnały elektryczne;
10. doświadczalnie:
  - a) demonstruje I prawo Kirchhoffa,
  - b) bada dodawanie napięć w układzie ogniów połączonych szeregowo,
  - c) demonstruje rolę diody jako elementu składowego prostowników i źródła światła.

12. Magnetyzm. Uczeń:

1. posługuje się pojęciem pola magnetycznego; rysuje linie pola magnetycznego w pobliżu magnesów stałych i przewodników z prądem (przewodnik prostoliniowy, zwojnica);
2. opisuje jakościowo oddziaływanie pola magnetycznego na przewodniki z prądem i poruszające się cząstki naładowane; omawia rolę pola magnetycznego Ziemi jako osłony przed wiatrem słonecznym;
3. opisuje zjawisko indukcji elektromagnetycznej i jej związek ze względnym ruchem magnesu i zwojnicy lub zmianą natężenia prądu w elektromagnesie; opisuje przemiany energii podczas działania prądnicy;
4. opisuje cechy prądu przemiennego;
5. opisuje zasadę działania transformatora oraz podaje przykłady jego zastosowania;
6. doświadczalnie:
  - a) ilustruje układ linii pola magnetycznego,
  - b) demonstrowuje zjawisko indukcji elektromagnetycznej i jego związek ze względnym ruchem magnesu i zwojnicy oraz ze zmianą natężenia prądu w elektromagnesie.

13. Fale i optyka. Uczeń:

1. opisuje rozchodzenie się fal na powierzchni wody i dźwięku w powietrzu na podstawie obrazu powierzchni falowych;
2. opisuje jakościowo dyfrakcję fali na szczelinie;
3. stosuje zasadę superpozycji fal; podaje warunki wzmocnienia oraz wygaszenia się fal; opisuje zjawisko interferencji fal i przestrzenny obraz interferencji;
4. analizuje efekt Dopplera dla fal w przypadku, gdy źródło lub obserwator poruszają się znacznie wolniej niż fala; podaje przykłady występowania tego zjawiska;
5. opisuje zjawiska jednoczesnego odbicia i załamania światła na granicy dwóch ośrodków różniących się prędkością rozchodzenia się światła; opisuje działanie światłowodu jako przykład wykorzystania zjawiska całkowitego wewnętrznego odbicia;
6. rozróżnia fale poprzeczne i podłużne; opisuje światło jako falę elektromagnetyczną; opisuje polaryzację światła wynikającą z poprzecznego charakteru fali;
7. opisuje widmo światła białego jako mieszaniny fal o różnych częstotliwościach;
8. opisuje przykłady zjawisk optycznych w przyrodzie;
9. doświadczalnie:
  - a) obserwuje wygaszanie światła po przejściu przez dwa polaryzatory ustawione prostopadle,
  - b) demonstrowuje rozpraszanie światła w ośrodku.

14. Fizyka atomowa. Uczeń:

1. analizuje na wybranych przykładach promieniowanie termiczne ciał i jego zależność od temperatury;
2. opisuje dualizm korpuskularno-falowy światła; wyjaśnia pojęcie fotonu oraz jego energii;
3. opisuje jakościowo pochodzenie widm emisyjnych i absorpcyjnych gazów;
4. interpretuje linie widmowe jako skutek przejść między poziomami energetycznymi w atomach z emisją lub absorpcją kwantu światła; rozróżnia stan podstawowy i stany wzbudzone atomu;
5. opisuje zjawiska jonizacji, fotoelektryczne i fotochemiczne jako wywołane tylko przez promieniowanie o częstotliwości większej od granicznej.

15. Fizyka jądrowa. Uczeń:

1. posługuje się pojęciami pierwiastek, jądro atomowe, izotop, proton, neutron, elektron do opisu składu materii; opisuje skład jądra atomowego na podstawie liczb masowej i atomowej;
2. zapisuje reakcje jądrowe stosując zasadę zachowania liczby nukleonów i zasadę zachowania ładunku;
3. wymienia właściwości promieniowania jądrowego; opisuje rozpady alfa, beta;
4. posługuje się pojęciem jądra stabilnego i niestabilnego; opisuje powstawanie promieniowania gamma;
5. opisuje rozpad izotopu promieniotwórczego; posługuje się pojęciem czasu połowicznego rozpadu;
6. stosuje zasadę zachowania energii do opisu reakcji jądrowych; posługuje się pojęciami energii wiązania i deficytu masy; oblicza te wielkości dla dowolnego izotopu;
7. wskazuje wpływ promieniowania jonizującego na materię oraz na organizmy żywe;
8. wymienia przykłady zastosowania zjawiska promieniotwórczości w technice i medycynie;
9. opisuje reakcję rozszczepienia jądra uranu ^{235}U zachodzącą w wyniku pochłonięcia neutronu; podaje warunki zajścia reakcji łańcuchowej;
10. opisuje zasadę działania elektrowni jądrowej oraz wymienia korzyści i niebezpieczeństwa płynące z energetyki jądrowej;
11. opisuje reakcję termojądrową przemiany wodoru w hel zachodzącą w gwiazdach;
12. opisuje elementy ewolucji gwiazd; omawia supernowe i czarne dziury.

Warunki i sposób realizacji

Podstawę programową fizyki dla szkół ponadpodstawowych w zakresie podstawowym otwierają cele ogólne określające główne zadania kształcenia na tym etapie edukacyjnym. Uwzględniając kumulatywność wiedzy i umiejętności zdobytych w szkole podstawowej oraz ze względu na spiralny charakter kształcenia do podstawy programowej, wprowadzone zostały nowe treści powiększające zasób wiedzy i kompetencji przedmiotowych. Stanowią one niezbędne uzupełnienie wykształcenia ogólnego w zakresie fizyki.

Uczenie fizyki powinno odwoływać się do przykładów z życia codziennego. Należy kłaść nacisk przede wszystkim na umiejętność identyfikacji zjawisk, znajomość warunków ich występowania i przebiegu. Ważnym elementem jest kształtowanie umiejętności budowania prawidłowych związków przyczynowo-skutkowych. Podczas zajęć fizyki wskazane jest, aby analiza jakościowa była priorytetowa w stosunku do analizy ilościowej. Sprawne wykonywanie obliczeń i oszacowań ilościowych jest ważną umiejętnością, ale nie może być uważane za główny cel nauczania na tym zakresie.

Uczniowie kończący edukację w zakresie podstawowym powinni być przygotowani do funkcjonowania we współczesnym świecie oraz postrzegać rolę fizyki jako fundamentu techniki i różnych gałęzi wiedzy przyrodniczej. Należy rozbudzać w nich ciekawość świata i umiejętność poszukiwania wiedzy, jednocześnie rozwijając krytyczne podejście do informacji i opinii. W procesie tym kluczową rolę odgrywa nauczyciel i szkoła m.in. poprzez zróżnicowanie form pracy z uczniami (np. metoda projektu, nauczanie przez działanie, odwrócona lekcja).

II. WYMAGANIA EDUKACYJNE, SPOSOBY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ I KRYTERIA OCENIANIA

Uczniowie są informowani

na pierwszych zajęciach z fizyki o :

- wymaganiach edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z zajęć edukacyjnych, wynikających z podstawy programowej oraz realizowanego przez siebie programu nauczania
- sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów
- warunkach i trybie otrzymania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych.

2./ Nauczyciel prowadzący zajęcia w oddziale wystawia oceny cząstkowe z określoną w PSO wartością 1-6.

3. /Jeśli w jednym oddziale w danym roku szkolnym zajęcia edukacyjne prowadzi dwóch nauczycieli, to cenę śródroczną i roczną proponuje i wystawia nauczyciel mający większą ilość godzin, po jej ustaleniu z drugim nauczycielem.

Skala ocen bieżących wg progów procentowych zgodna z WSO ze sprawdzianów:

- 0 –39 % = niedostateczny
- 40 –49 % = dopuszczający
- 50 –74% = dostateczny
- 75–89 % = dobry
- 90 –100 % = bardzo dobry

Uczeń, który opanował wszystkie treści podstawy programowej na sprawdzianie otrzymuje ocenę celującą.

Dodatkową formą sprawdzenia wiadomości jest **próbna matura**, której czas trwania jest określony na arkuszu egzaminacyjnym. Ta forma jest przeznaczona dla osób przygotowujących się do matury z fizyki. Z tej formy nauczyciel nie wystawia oceny bieżącej, ale wpisuje informację o uzyskanych procentach w uwagach.

5. /Wszystkie cząstkowe oceny od 1 do 6 są wliczane do średniej ocen. Ocena semestralna i roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen bieżących otrzymanych przez ucznia.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCEN KLASYFIKACYJNYCH Z FIZYKI

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- posiada wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza wymagania edukacyjne wynikające z podstawy programowej i ze zrealizowanego programu nauczania,
- samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- biegle posługuje się posiadaną wiedzą w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych, proponuje rozwiązania nietypowe,
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach z przedmiotu fizyka
- bez problemów rozwiązuje zadania o dużym stopniu trudności
- jest aktywny na zajęciach
- pracuje systematycznie,
- regularnie uczęszcza na zajęcia

Ocenę **bardzo dobrą** otrzymuje uczeń, który:

- opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony w podstawie programowej i zrealizowanego programu nauczania,
- sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami,
- samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne,
- potrafi zastosować posiadaną wiedzę do rozwiązywania zadań i problemów w nowych sytuacjach,
- bez problemów rozwiązuje zadania o dużym stopniu trudności,
- jest aktywny na zajęciach,
- pracuje systematycznie,
- regularnie uczęszcza na zajęcia.

Ocenę **dobrą** otrzymuje uczeń, który:

- dobrze opanował wiadomości i umiejętności wynikające z podstawy programowej i zrealizowanego programu nauczania,
- samodzielnie poprawnie rozwiązuje typowe zadania teoretyczne lub praktyczne, rozwiązuje zadania o dużym stopniu trudności -jest aktywny na zajęciach,
- pracuje systematycznie,
- regularnie uczęszcza na zajęcia.

Ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował w pełni wiadomości i umiejętności wynikające z podstawy programowej i zrealizowanego programu nauczania,
- wykonuje typowe zadania teoretyczne lub praktyczne o średnim stopniu trudności,
- pracuje systematycznie,
- regularnie uczęszcza na zajęcia.

Ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który:

- ma braki w opanowaniu treści zawartych w podstawie programowej, ale braki te nie przekreślają możliwości uzyskania przez ucznia podstawowej wiedzy w ciągu dalszej nauki, wykonuj typowe zadania teoretyczne i praktyczne o niewielkim stopniu trudności,
- pomimo trudności stara się opanować materiał przewidziany do realizacji w danym oddziale w danym roku szkolnym
- regularnie uczęszcza na zajęcia.

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych podstawą programową, a braki te uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy,
- nie wykonuje zadań o niewielkim stopniu trudności -nie uczęszcza regularnie na zajęcia

6. / Uczeń ma obowiązek przystąpienia do pisemnego sprawdzianu, którego termin musi zostać uzgodniony przez nauczyciela z uczniami i zapisany w terminarzu dziennika elektronicznego przynajmniej z tygodniowym wyprzedzeniem. Nieobecność ucznia na sprawdzianie powoduje brak bieżącej oceny. W przypadku niezaliczenia materiału w ciągu 2 tygodni po oddaniu sprawdzianu uczeń pisze zaległy sprawdzian na pierwszej lekcji fizyki po upływie ustalonego terminu. W wyjątkowych przypadkach (np. spowodowanych dłuższą chorobą) nauczyciel może uzgodnić z uczniem inny termin sprawdzianu.

7. /Poprawie podlegają sprawdziany, z których uczeń otrzymał ocenę niedostateczną, w terminie i na warunkach ustalonych z nauczycielem.

Oceny z innych form sprawdzania wiadomości oraz oceny wyższe niż niedostateczne uczeń może poprawić za zgodą nauczyciela i według wspólnie ustalonej formie i w określonym terminie. Uczeń może podejść do powyższych popraw jeden raz.

III. UZASADNIANIE OCEN I UDOSTĘPNIANIE PRAC

1. Uzasadnianie ocen

Każda ocena bieżąca musi być uzasadniona przez nauczyciela.

W przypadku prac kontrolnych nauczyciel podaje kryteria oceniania w formie punktowej. W przypadku odpowiedzi ustnej nauczyciel podaje uzasadnienie oceny po zakończeniu odpowiedzi ucznia.

2. Udostępnianie prac

Sprawdzone i ocenione pisemne prace ucznia są udostępniane uczniowi i jego rodzicom:

1) Uczniowi nauczyciel przekazuje pracę w czasie zajęć edukacyjnych, podczas których omawia z danym oddziałem sprawdzone i ocenione prace. Uczniowi nieobecnemu na takich zajęciach prace są udostępniane (wraz z krótkim omówieniem) w czasie najbliższych zajęć edukacyjnych, na których uczeń jest obecny lub w innym czasie wyznaczonym przez nauczyciela (np. w trakcie konsultacji);

2) Nauczyciel wskazuje również prace, które mogą być zatrzymane przez uczniów. Pozostałe prace uczeń przekazuje nauczycielowi najpóźniej do końca trwającej lekcji.

3) Rodzicom prace ucznia są udostępniane przez nauczyciela danych zajęć edukacyjnych w czasie zebrań informacyjnych i konsultacji, które odbywają się zgodnie z harmonogramem spotkań w danym roku szkolnym. W przypadku nieobecności

4) Nauczyciel przechowuje wybrane prace uczniów do dnia 31.08. danego roku szkolnego.

rodzica na zebraniu – w innym terminie uzgodnionym indywidualnie z nauczycielem;

I TRYB ZGŁASZANIA NIEPRZYGOTOWAŃ

1.

Uczeń ma prawo być nieprzygotowany do lekcji z powodu nieobecności jeśli:

- reprezentował szkołę na międzyszkolnych zawodach przedmiotowych lub sportowych

- reprezentował szkołę w parlamencie młodzieży lub innych akcjach i przedsięwzięciach o charakterze np. charytatywnym

- brał udział w konkursach przedmiotowych i olimpiadach

- był chory i stan jego zdrowia nie pozwolił mu na nadrobienie zaległości. Uczeń może uzyskać wyższą niż przewidywana roczną ocenę klasyfikacyjną z obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjnych po złożeniu przez siebie lub rodzica pisemnego wniosku z uzasadnieniem w tej sprawie w terminie 3 dni po uzyskaniu informacji o ocenie przewidywanej.

- Nieprzygotowanie może być spowodowane również innymi ważnymi przyczynami losowymi, które uniemożliwiły uczniowi opanowanie wymaganego materiału pomimo obecności na ostatniej lekcji. W takich sytuacjach nauczyciel zwalnia ucznia z konieczności pisania kartkówki lub przystąpienia do odpowiedzi ustnej i wyznacza mu termin na nadrobienie zaległości.

2. Uczeń ma prawo do zgłoszenia jednego lub dwóch nieprzygotowań do lekcji w semestrze bez podania przyczyny. Przy jednej godz. fizyki uczniom przysługuje 1np., przy dwóch lub więcej zajęciach przysługują 2 np.. Zgłoszenie nieprzygotowania nie zwalnia ucznia z zapowiedzianych form sprawdzenia wiadomości.

V. WARUNKI I TRYB UZYSKANIA WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA OCENY KLASYFIKACYJNEJ Z ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

1. /Uczeń, który w wyniku klasyfikacji śródrocznej otrzymał ocenę niedostateczną ma obowiązek zgłosić się do nauczyciela po materiał dodatkowy zrealizowany w semestrze I, w celu nadrobienia zaległości i sprawdzenia stopnia opanowania w formie ustalonej przez nauczyciela najpóźniej do końca marca danego roku szkolnego.

Uczeń otrzymuje od nauczyciela zakres wiadomości i umiejętności obowiązujących go na poprawie. Wynik poprawy nauczyciel uwzględnia przy ustalaniu rocznej oceny klasyfikacyjnej.

2. / Propozycja oceny klasyfikacyjnej jest konsekwencją ocen bieżących ucznia oraz innych form aktywności i systematycznego zaangażowania w trakcie semestru.

W przypadku oceny rocznej nauczyciel bierze pod uwagę stopień realizacji podstawy programowej od początku roku szkolnego.

3. /Wniosek należy złożyć na ręce wychowawcy klasy, który przekazuje go do rozpatrzenia nauczycielowi klasyfikującemu ucznia z danych zajęć edukacyjnych. Nauczyciel, kierując się przekazanymi na początku roku szkolnego wymaganiami edukacyjnymi niezbędnymi do uzyskania poszczególnych rocznych ocen klasyfikacyjnych z zajęć edukacyjnych, podejmuje decyzję w terminie 2 dni od otrzymania wniosku i informuje pisemnie wnioskodawcę o rozstrzygnięciu. Nauczyciel rozpatruje sprawę każdego ucznia indywidualnie w zależności od ocen bieżących ucznia, jego frekwencji na zajęciach, jak również systematycznego zaangażowania i aktywności na zajęciach. Nauczyciel określa formę – sprawdzian całoroczny bądź inne formy odpowiedzi ustnej, zakres i termin poprawy proponowanej oceny rocznej.

4.

1. /Roczna ocena klasyfikacyjna może być inna od przewidywanej: niższa, gdy uczeń po uzyskaniu informacji o ocenie w sposób rażąco uchyla się od obowiązków, opuszcza zajęcia bez usprawiedliwionej przyczyny, uzyskuje oceny niedostateczne z prac kontrolnych lub wyższa, jeśli uczeń spełni warunki określone przez nauczyciela.

VI. TRYB PRZEPROWADZANIA EGZAMINU KLASYFIKACYJNEGO

1. /Uczeń może nie być klasyfikowany, jeśli jego absencja w semestrze I lub II wyniesie powyżej 50% wszystkich przeprowadzonych zajęć oraz nie ma podstaw w ocenach bieżących do ustalenia oceny ostatecznej. Informacja o przewidywanym śródrocznym nieklasyfikowaniu ucznia jest przekazywana rodzicom za pomocą e-dziennika w odpowiednich zakładkach na miesiąc przed zakończeniem I semestru lub pełnego roku szkolnego.

2. / Na wniosek ucznia nieklasyfikowanego na koniec roku z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności lub na wniosek jego rodziców rada pedagogiczna może wyrazić zgodę na egzamin klasyfikacyjny. Ma on formę pisemną i ustną. Termin jest uzgadniany z uczniem i jego rodzicami.

3. / Pytania egzaminacyjne do części pisemnej i ustnej dla każdego ucznia proponuje nauczyciel prowadzący dane zajęcia edukacyjne, a czas trwania egzaminu nie powinien przekroczyć 60 minut.

4. / Stopień trudności pytań musi uwzględnić możliwość otrzymania przez ucznia każdej oceny ze szkolnej skali ocen.

5. / Uzyskana w wyniku egzaminu klasyfikacyjnego niedostateczna roczna ocena klasyfikacyjna z zajęć edukacyjnych może być zmieniona w wyniku egzaminu poprawkowego.

6. /Zadania na egzamin ustala nauczyciel zgodnie z podstawą programową oraz zrealizowanym w danym roku szkolnym programem nauczania.

Obie części egzaminu punktowane są oddzielnie, a ocena końcowa wynika z sumy uzyskanych punktów.